

det i Kommissionen opnaaede Forlig skæmmedes af Hensyn-
tagen til det Landsting, som Regeringspartierne for længe
siden havde givet absolut og ubetinget Løfte om at afskaffe,
og han haabede, at Tveklangen »een Vælgerklasse, eet Valg«,
inden Forhandlingerne sluttede, maatte blive til den stærkere
Treklang »een Vælgerklasse, eet Valg og eet Ting«. Stod man
imidlertid over for Valget mellem den gamle Grundlov og For-
slaget til den nye, kunde Valget ikke være svært.

Aksel Larsen (D. K.) troede, det vilde være en Fordel at
faa den foreslaaede Rigsdag, delt i et Folketing og et Rigs-
ting, fremfor at have den bestaaende Ordning med et Folketing
og et Landsting, valgt med forskellig Valgretsalders, forskellig
Valgmaade og forfatningsmæssigt ligestillede; paa den anden
Side skulde det synes muligt at naa det tilstræbte Maal: een
Valgdag og eet Vælgerkorps, paa betydelig mere letfattelig
Maade. Ogsaa Valgretsalders Nedsættelse betegnede et
Fremskridt, men Taleren forstod ikke, at man heller ikke
her havde taget et helt Skridt og var gaaet ned til i hvert
Fald 21 Aar. Han haabede, at Forslaget maatte undergaa
meget betydelige Forandringer paa sin Vandring gennem
Rigsdagen og Udvalgene, saa at det blev »ikke Fremskridt
paa enkelte Omraader og for smaa Fremskridt, men virkelige
Fremskridt over det hele«.

Uden for Ordførerkredsen rettede Victor Pürschel (K. F.)*)
en skarp Kritik mod Forslagets Begrundelse og dets Hoved-
linier: ved Forfatningen af 1915 var Landstinget dannet saa-
ledes, at det skulde følge Udviklingen, men følge den lang-
sommere, end Folketinget gør det. Denne Forfatning vilde
man kassere i det Øjeblik, da dens Idé skulde vise sin Bære-
kraft, paa et Tidspunkt, hvor Regeringspartierne maatte kon-
statere deres manglende Evne til at gennemføre deres For-
fatningspolitik, og hvor det formentlig havde været muligt at
tilføje Socialradikalismen et afgørende Nederlag. Forfatningen
af 1915 havde en teknisk Fejl: at den ikke gav Anvisning paa
Løsningen af en Konflikt mellem Folketing og Landsting; men
denne Mangel var mere af teoretisk end praktisk Interesse.
Det foreliggende Forslag var efter Talerens Mening slet for-
beredt og blev nu præsenteret Rigsdagen som en politisk
Overenskomst, der kun kunde fraviges med de tre Partiers
Samtykke. Ud fra Formelen: eet Vælgerkorps og een Valgdag
havde man opbygget et Etkammerssystem, der kun havde Ud-
seende af Tokammerssystem, men man havde glemt at skabe
den fornødne Garanti for Mindretallet, thi Reglerne om Folke-
afstemning var blot en Skueret. Den foreslaaede Landsliste

*) Udtraadte 1. December 1938 af Det konservative Folke-
partis Rigsdagsgruppe og anmeldte 11. Januar 1939 Partiet
»Nationalt Samvirke« og sig selv som dets Repræsentant.